

Bruxelles, 9.7.2014
COM(2014) 453 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**Zece ani de asigurare a respectării normelor antitrust în temeiul Regulamentului
nr. 1/2003:
realizări și perspective**

{SWD(2014) 230 final}

{SWD(2014) 231 final}

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

**Zece ani de asigurare a respectării normelor antitrust în temeiul Regulamentului
nr. 1/2003:
realizări și perspective**

1. INTRODUCERE

1. Regulamentul nr. 1/2003¹ a reprezentat o reformă istorică care a schimbat profund procedurile de aplicare a articolelor 101 și 102 din TFUE („normele de concurență ale UE”). Regulamentul a introdus un sistem de asigurare a respectării normelor bazat pe aplicarea directă a normelor de concurență ale UE în ansamblul lor. Regulamentul a conferit și autorităților naționale de concurență („ANC”) și instanțelor din statele membre, nu numai Comisiei, competența de a aplica toate aspectele legate de normele de concurență ale UE. Acesta a introdus, de asemenea, noi forme de cooperare, mai strânse, între Comisie și autoritățile naționale de concurență, în special în cadrul Rețelei europene în domeniul concurenței („REC”).
2. Pentru a marca zece ani de asigurare a respectării Regulamentului nr. 1/2003, prezenta comunicare: (1) oferă o analiză factuală a activității Comisiei și a ANC de asigurare la nivel public a respectării normelor în cursul acestei perioade și (2) examinează unele aspecte-cheie ale activității de asigurare a respectării normelor efectuate de ANC, în special aspectele instituționale și procedurale, în vederea îmbunătățirii în continuare a acestei activități. Comunicarea trebuie citită împreună cu documentele de lucru ale Comisiei care o însoțesc și care conțin o analiză mai detaliată.
3. Comunicarea se bazează pe raportul privind primii cinci ani de funcționare a Regulamentului 1/2003. Acesta a concluzionat că noul sistem a contribuit în mod pozitiv la o asigurare mai strictă a respectării normelor de concurență ale UE, dar că anumite aspecte meritau o analiză suplimentară, cum ar fi diferențele în ceea ce privește competențele și procedurile de aplicare a amenzilor².

2. ZECE ANI DE ASIGURARE A RESPECTĂRII NORMELOR ANTITRUST ÎN TEMEIUL REGULAMENTULUI NR. 1/2003

4. Regulamentul nr. 1/2003 a furnizat Comisiei un cadru mai larg pentru a-și stabili prioritățile, permițându-i acesteia să aloce mai multe resurse pentru investigarea de cazuri și efectuarea de anchete în sectoare-cheie ale economiei afectate de denaturări ale pieței, precum și pentru investigarea unor forme de comportament anticoncurențial mai puțin convenționale, observate în sectoare noi, care pot fi de o importanță deosebită pentru consumatori.
5. De asemenea, Regulamentul nr. 1/2003 a conferit Comisiei o serie de competențe noi în materie de asigurare a respectării normelor, pe care le-a utilizat în mod regulat, printre care competențe consolidate privind investigațiile și privind deciziile de acceptare a angajamentelor.
6. Noul sistem de asigurare a respectării normelor se bazează în mare măsură pe actorii de pe piață, care își evaluează compatibilitatea comportamentului lor cu normele de concurență ale UE, precum și pe acțiuni *ex post* clar direcționate de asigurare a

¹ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1).

² Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind funcționarea Regulamentului (CE) nr. 1/2003 - COM(2009) 206 final - și documentul de lucru al serviciilor Comisiei SEC(2009) 574 final („raportul din 2009”).

respectării normelor întreprinse de autoritățile de concurență. În acest sens, Comisia a oferit orientări generale detaliate pentru a ajuta întreprinderile și autoritățile naționale responsabile cu asigurarea respectării normelor. La intrarea în vigoare a Regulamentului 1/2003, Comisia adoptase deja o serie de comunicări cu privire la o gamă de chestiuni materiale și procedurale. Aceasta a adoptat ulterior regulamentele revizuite de exceptare pe categorii și orientările aferente privind aplicarea articolului 101 din TFUE acordurilor verticale, orizontale și de transfer de tehnologie. Acest sistem de autoevaluare încadrat de orientări detaliate furnizate de Comisie a funcționat bine și părțile interesate s-au adaptat la noul sistem fără dificultăți majore. În plus, Comisia a publicat un document de orientare referitor la prioritățile sale privind aplicarea articolului 102 din TFUE abuzurilor care au ca efect excluderea de pe piață, precum și noi orientări privind stabilirea amenzilor, o comunicare nouă privind clemența, o comunicare privind tranzacțiile care se pot încheia în cazurile de cartel, o notă informativă privind incapacitatea de plată și o comunicare privind cele mai bune practici în cazurile de încălcare a normelor antitrust³.

7. Regulamentul nr. 1/2003 a îmbunătățit considerabil activitatea ANC și a instanțelor naționale de asigurare a respectării normelor de concurență ale UE. ANC și instanțele naționale au nu numai competența să aplice pe deplin normele de concurență ale UE, ci și obligația de a face acest lucru în cazul acordurilor sau practicilor de natură să afecteze comerțul dintre statele membre. Aceste schimbări au încurajat în mod considerabil activitatea ANC de asigurare a respectării normelor de concurență ale UE. Regulamentul a introdus, de asemenea, instrumente de cooperare, precum și obligația de a asigura partajarea eficientă a eforturilor și cooperarea eficace cu privire la modul de gestionare a cazurilor și de a încuraja aplicarea coerentă a normelor. Pornind de la aceste mecanisme, REC a devenit un forum cu multiple fațete de schimb de experiență în ceea ce privește aplicarea dreptului material al concurenței și convergența procedurilor și sancțiunilor. Instanțele judecătorești din statele membre joacă un rol esențial în asigurarea respectării normelor de concurență ale UE la nivel privat. Comisia a încercat să îmbunătățească eficacitatea acțiunilor private în despăgubire introduse în fața instanțelor naționale și va adopta în curând o directivă privind acțiunile în despăgubire în domeniul antitrust⁴.
8. În prezent, există mai multe entități care asigură respectarea normelor de concurență ale UE, ceea ce a permis garantarea unei aplicări mult mai largi a acestor norme. În perioada 1 mai 2004 - 31 decembrie 2013, rata aplicării normelor de concurență ale UE a crescut în mod remarcabil, aproximativ 780 de cazuri fiind investigate de Comisie (122) și de autoritățile naționale de concurență (665). Asigurarea respectării normelor de către ANC a evoluat, în general, într-un mod coerent.

³ A se vedea linkul <http://ec.europa.eu/competition/antitrust/legislation/legislation.html>.

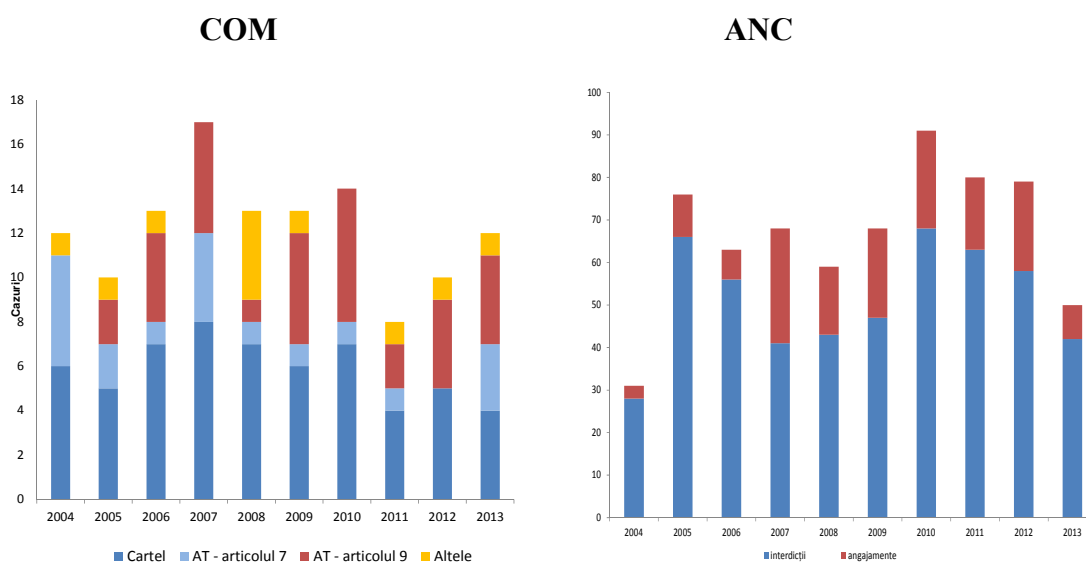
⁴ A se vedea linkul <http://ec.europa.eu/competition/antitrust/actionsdamages/documents.html>.

18. ANC au fost deosebit de active în sectorul transporturilor (69) și al produselor alimentare (70). Alte domenii-cheie de asigurare a respectării normelor au fost mass-media (66), telecomunicațiile (48), bunurile de consum (42), alte servicii (35) și profesiile liberale (31). Comisia a fost foarte activă în sectorul tehnologiei informațiilor (12), important pentru creșterea economiei UE și în cadrul căruia un număr mare de actori își exercită activitatea la nivel mondial. Restul de 50 de decizii ale Comisiei sunt repartizate pe 13 sectoare diferite, cel al produselor alimentare și al comerțului cu amănuntul înregistrând cel mai mare număr de decizii (8).

Activitatea de asigurare a respectării normelor în funcție de procedura utilizată

19. Atât pentru Comisie, cât și pentru ANC, deciziile de interdicție sunt cel mai important mijloc de asigurare a respectării normelor de concurență ale UE. Utilizarea de către Comisie a deciziilor de interdicție a fost facilitată de introducerea procedurii de tranzacție în cazul cartelurilor. Astfel de proceduri de urgență există, de asemenea, în mai multe state membre.
20. Regulamentul nr. 1/2003 a oferit Comisiei un set consolidat de instrumente de asigurare a respectării normelor, în special competența de a adopta, în temeiul articolului 9, decizii prin care angajamentele propuse de părți devin obligatorii și executorii. De la adoptarea regulamentului, această competență a fost extinsă la aproape toate autoritățile naționale, în sensul că deciziile de interdicție și cele de acceptare a angajamentelor sunt principalele instrumente utilizate în cadrul REC.
21. Scopul principal al deciziilor de acceptare a angajamentelor este de a menține concurența efectivă prin abordarea practicilor potențial anticoncurențiale și de a asigura un rezultat rapid pe piață. Deciziile de acceptare a angajamentelor permit o soluționare mai rapidă a problemelor de concurență, printr-o cooperare sporită. Astfel de decizii au fost adoptate pe piețele cu o evoluție rapidă și/sau pe piețele care sunt în curs de liberalizare. Strategia de asigurare a respectării normelor pe care o adoptă o autoritate depinde de o serie de factori. O decizie de interdicție poate fi adoptată dacă autoritatea consideră indispensabilă aplicarea unor amenzi pentru a sancționa un comportament anterior, dacă singura acțiune corectivă este încetarea unui comportament anticoncurențial sau dacă este nevoie de un precedent juridic clar. De asemenea, recurgerea la decizii de acceptare a angajamentelor depinde de disponibilitatea părților de a oferi angajamente efective, clare și precise.

Decizii de acceptare a angajamentelor și decizii de interdicție

Cooperarea cu instanțele naționale

22. Odată cu adoptarea Regulamentului nr. 1/2003, instanțele naționale au devenit o componentă importantă de asigurare a respectării normelor de concurență ale UE. Regulamentul prevede o serie de mecanisme de promovare a unei aplicări coerente de către instanțele naționale. În temeiul articolului 15, instanțele naționale pot solicita avizul Comisiei cu privire la aspecte legate de aplicarea normelor de concurență ale UE. Din 2004 până în 2013, Comisia a emis 26 de avize. De asemenea, Comisia poate să participe, în calitate de *amicus curiae*, la procedurile judiciare naționale. Comisia a făcut uz de acest instrument în 13 cazuri, în opt state membre. Regulamentul prevede un mecanism prin care Comisia este informată cu privire la hotărârile instanțelor naționale, dar acesta nu a funcționat în mod optim⁵.

3. CONSOLIDAREA ACTIVITĂȚII ANC DE ASIGURARE A RESPECTĂRII NORMELOR DE CONCURENȚĂ: ASPECTE INSTITUȚIONALE ȘI PROCEDURALE

23. Prin Regulamentul nr. 1/2003 s-a marcat o schimbare majoră a modului în care se asigură respectarea legislației UE în domeniul concurenței. Normele de concurență ale UE au devenit într-o mare măsură „*lex loci*” în ansamblul Uniunii. ANC au devenit un pilon esențial al aplicării normelor de concurență ale UE. Acest lucru a însemnat că activitatea desfășurată în cadrul REC a devenit din ce în ce mai importantă pentru a se garanta o asigurare coerentă a respectării normelor și pentru a permite părților interesate să beneficieze de condiții de concurență mai echitabile.
24. După zece ani de colaborare s-a atins un nivel ridicat de convergență în aplicarea normelor, dar continuă să existe divergențe. Acestea sunt în mare parte cauzate de diferențele în ceea ce privește poziția instituțională a ANC și procedurile și sancțiunile de la nivel național. Aceste probleme au fost în mare parte lăsate deschise

⁵ Comisia a primit foarte puține hotărâri judecătorești ale instanțelor naționale care se pronunțau asupra aplicării normelor de concurență ale UE. Astfel de modificări au fost susținute de programele de ajustare economică.

de Regulamentul nr. 1/2003, sub rezerva respectării principiilor eficacității și echivalenței din legislația UE.

25. Pentru a îmbunătăți pe mai departe asigurarea respectării normelor de concurență ale UE, poziția instituțională a ANC trebuie consolidată, garantându-se, în același timp, o mai mare convergență a procedurilor și sancțiunilor naționale aplicabile încălcărilor normelor UE în materie de antitrust. Ambele aspecte sunt esențiale pentru a se ajunge la o asigurare cu adevărat comună a respectării normelor în domeniul concurenței în UE. Prezenta comunicare identifică o serie de domenii în care trebuie realizate progrese suplimentare în viitor.

Poziția instituțională a autorităților naționale de concurență

26. Legislația UE le oferă statelor membre un nivel ridicat de flexibilitate în ceea ce privește elaborarea regimurilor concurențiale naționale. În ciuda faptului că în legislația UE nu se prevăd cerințe specifice, poziția ANC a evoluat în direcția unei mai mari autonomii și eficacități. Multe dintre reglementările naționale conțin garanții specifice de independență și imparțialitate a ANC. De exemplu, recente reforme din Cipru, Irlanda, Grecia și Portugalia au consolidat poziția ANC⁶. Altor state membre li s-a recomandat, în cadrul semestrului european, să efectueze reforme pentru a consolida poziția instituțională și resursele ANC⁷. Comisia a urmărit îndeaproape cazurile în care ANC au fuzionat cu alte organisme de reglementare. O astfel de fuziune a competențelor nu ar trebui să aibă drept consecință slăbirea capacității ANC de asigurare a respectării normelor de concurență sau reducerea mijloacelor alocate controlului în materie de concurență.
27. Pentru a garanta asigurarea eficace a normelor de concurență ale UE, ANC ar trebui să își exercite în mod independent funcțiile și să dispună de resurse adecvate. Încă există dificultăți în acest sens, în special în ceea ce privește autonomia ANC față de guvernele proprii și în ceea ce privește numirile și demiterile factorilor de conducere sau de decizie ai ANC. De asemenea, s-au constatat probleme în ceea ce privește asigurarea de resurse umane și financiare suficiente. Aceste aspecte se reflectă în rezoluția REC adoptată de către cadrele de conducere ale ANC privind nevoia continuă de a avea instituții eficace, adoptată în contextul reducerii resurselor anumitor autorități⁸. Rezoluția a subliniat, printre altele, necesitatea de a dispune de o infrastructură și de resurse de specialitate adecvate.
28. În plus, progresele realizate până în prezent sunt fragile și pot fi anulate în orice moment. Această evoluție contrastează cu situația din alte domenii de politică, cum ar fi telecomunicațiile, energia și transportul feroviar, în care legislația UE prevede deja o serie de cerințe privind independența, resursele financiare și umane ale autorităților naționale de supraveghere.
29. Este necesar să se asigure faptul că ANC își pot exercita sarcinile în mod imparțial și independent. În acest scop, este nevoie de garanții minime pentru a se asigura independența ANC, precum și a membrilor organelor de conducere sau de administrație ale acestora, iar ANC să aibă la dispoziție suficiente resurse umane și

⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor:

⁷ Semestrul European 2014: Recomandări specifice fiecărei țări, COM(2014) 400 final.

⁸ A se vedea linkul <http://ec.europa.eu/competition/ecn/ncas.pdf>.

financiare. În acest sens, este important să se aloce ANC un buget separat, iar acestea să se bucure de autonomie bugetară, să existe proceduri clare, transparente și pe baza meritelor de numire a membrilor organelor de conducere sau de administrație ale ANC, să se ofere garanții că demiterea acestora se poate face doar din motive obiective care să nu aibă legătură cu procesul decizional al ANC și să se prevadă norme privind conflictele de interese și incompatibilitățile în ceea ce privește organele de conducere sau de administrație ale ANC.

Convergența procedurilor

30. Procedurile prin care ANC aplică normele de concurență ale UE sunt în mare parte reglementate de dreptul intern, sub rezerva respectării principiilor generale ale dreptului UE, în special a principiilor efectivității și echivalenței. Acest lucru înseamnă că ANC aplică normele de concurență ale UE pe baza unor proceduri diferite.
31. Multe state membre și-au aliniat în mod voluntar procedurile într-o mai mare sau mai mică măsură, în conformitate cu normele de procedură stabilite de Comisie în Regulamentul nr. 1/2003. Activitatea multilaterală din cadrul rețelei a constituit un catalizator pentru promovarea unei mai bune convergențe. În 2013, ca urmare a raportului din 2009, REC a aprobat șapte recomandări privind principalele competențe de asigurare a respectării normelor⁹. Aceste recomandări sunt menite să servească drept argumente pe care ANC le pot utiliza față de factorii de decizie politică pentru a-i convinge să le acorde un set de instrumente eficiente în domeniul concurenței.
32. În prezent, există încă diferențe în cadrul UE. Deși majoritatea ANC au în prezent același instrumente principale de lucru ca și Comisia, unele sunt private în continuare de competențe fundamentale, cum ar fi cea de a efectua inspecții în afara sediilor întreprinderilor. Nu toate ANC au competențe exprese de stabilire a priorităților în materie de asigurare a respectării normelor, și anume de a alege ce cazuri să investigheze. Există, de asemenea, diferențe în ceea ce privește sfera competențelor de investigare, de exemplu, anumite ANC au competența de a efectua inspecții, dar nu și de a pune sigilii sau de a colecta probele digitale în mod eficiente. În mod similar, toate ANC au competența de a adopta decizii de interdicție, însă unele nu pot impune măsuri corective structurale. Unele ANC nu pot sancționa eficiente nerespectarea unei decizii de acceptare a angajamentelor sau nu-și pot exercita în mod real competența de a inspecta.
33. Recomandările REC sunt foarte utile în practică, dar atunci când diferențele procedurale sunt tributare sistemelor și tradițiilor juridice naționale, convergența nu poate fi întotdeauna realizată prin aceste instrumente fără forță juridică obligatorie. În plus, progresele realizate în ceea ce privește asigurarea convergenței pot fi oricând anulate. Diferențele dintre normele procedurale au ca rezultat costuri și incertitudine juridică pentru întreprinderile care desfășoară activități transfrontaliere.
34. Este necesar să se asigure faptul că toate ANC au o gamă completă de competențe, care să fie eficiente și să aibă o sferă de aplicare largă. Printre elementele importante în acest sens se numără competențele de investigare de bază, dreptul ANC de a-și

⁹ A se vedea linkul <http://ec.europa.eu/competition/ecn/documents.html>.

stabili prioritățile în materie de investigație, competențele decizionale cheie și competențele necesare de asigurare a respectării normelor și de impunere de amenzi pentru a asigura respectarea măsurilor luate în exercitarea competențelor de investigație și de decizie.

Consolidarea eficacității sancțiunilor

a. Amenzi

35. Legislația UE nu reglementează și nici nu armonizează sancțiunile în cazul încălcărilor normelor UE antitrust. Statelor membre le revine sarcina să se asigure că legislația națională prevede sancțiuni eficace, proporționale și disuasive. Indiferent de sancțiunea care se aplică într-o jurisdicție, se admite, în general, că asigurarea respectării normelor antitrust nu poate fi eficace dacă nu este posibil să se impună întreprinderilor amenzi civile/administrative cu caracter disuasiv.
36. Atenția constantă acordată eficacității amenzilor a contribuit la atingerea unui nivel înalt de convergență voluntară, multe ANC utilizând o metodologie de bază similară de stabilire a amenzilor. Divergențe persistă în ceea ce privește principiile subiacente ale modului de calculare a amenzilor, cum ar fi baza utilizată pentru calcularea cuantumului de bază al amenzi și metoda prin care se iau în considerare gravitatea și durata încălcării.
37. Mai în amonte, pun probleme aspectele fundamentale privind eventualii destinatari ai unei amenzi și răspunderea în cazul săvârșirii unei încălcări. În primul rând, în prezent, există un stat membru în care nu este posibil să se impună amenzi civile/administrative disuasive împotriva întreprinderilor. În al doilea rând, noțiunea de „întreprindere” utilizată pentru calcularea amenzi nu este întotdeauna convergentă cu noțiunea de întreprindere din legislația UE, astfel cum a fost interpretată de instanțele UE, ceea ce ar putea avea consecințe pentru stabilirea răspunderii societății-mamă și a succesiunii economice. În plus, unele ANC încă nu dispun de competența de a impune amenzi asociațiilor de întreprinderi. În sfârșit, plafonul legal aplicat cifrei de afaceri a unei întreprinderi este interpretat și aplicat diferit în unele state membre. Diferențele menționate pot conduce la rezultate foarte divergente în ceea ce privește amenzile, unele dintre acestea neavând efectul de descurajare scontat.
38. Pentru ca eforturile de asigurare a respectării normelor antitrust ale UE să fie mai convergente și mai eficace în întreaga UE, este necesar să se garanteze faptul că toate ANC au competențe efective de a impune amenzi disuasive întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi. În acest sens, sunt importante aspectele legate de: competența ANC de a impune amenzi civile/administrative eficace întreprinderilor și asociațiilor de întreprinderi pentru încălcarea normelor de concurență ale UE, asigurarea faptului că există norme de bază minime privind stabilirea amenzilor care să țină seama de gravitatea și durata încălcărilor și prevederea unui plafon legal uniform, asigurarea faptului că se pot impune amenzi împotriva întreprinderilor, în conformitate cu jurisprudența constantă a instanțelor UE, în special în ceea ce privește răspunderea societății-mamă și succesiunea economică. Orice măsură luată în acest sens ar trebui să găsească echilibrul just între o mai mare convergență a normelor de bază pentru amenzi și un nivel adecvat de flexibilitate al ANC în impunerea de amenzi în cazurile individuale.

b. Programe de clemență

39. Modelul de program de clemență al REC¹⁰ este un exemplu bun pentru modul în care REC poate să elaboreze instrumente eficace de politică. Modelul stabilește modul de elaborare a unui program de clemență de ultimă oră și a constituit un catalizator major în încurajarea tuturor statelor membre și/sau ANC să introducă și să își dezvolte propriile politici de clemență. S-a înregistrat un grad semnificativ de aliniere la acest model și în prezent se depun eforturi pentru aplicarea îmbunătățirilor aduse modelului cu ocazia revizuirii sale din 2012.
40. Un program de clemență bine conceput constituie un instrument esențial pentru consolidarea asigurării eficace a respectării normelor în ceea ce privește cele mai grave încălcări, în special a cartelurilor secrete de fixare a prețurilor și de împărțire a pieței. Cu toate acestea, nu există nicio cerință la nivelul UE de a avea un program de clemență în vigoare și nivelul exemplar de convergență poate fi întotdeauna pus sub semnul întrebării. Este necesar să se asigure faptul că progresele obținute în programele de clemență sunt menținute.

c. Interacțiunea dintre programele de clemență destinate întreprinderilor și sancțiunile aplicate persoanelor fizice

41. Majoritatea statelor membre prevăd sancțiuni împotriva persoanelor fizice pentru încălcarea legislației din domeniul concurenței, pe lângă amenzi impuse întreprinderilor. Dacă aceste sisteme nu oferă clemență angajaților din întreprinderile care au în vedere solicitarea de clemență, rezultatul poate fi descurajarea, în ansamblul UE, a cooperării cu autoritățile. Amenințarea pe care o reprezintă investigațiile și sancțiunile împotriva angajaților ar putea să descurajeze potențialii solicitanți de clemență.
42. În prezent, doar în câteva jurisdicții există suficiente măsuri pentru a proteja angajații întreprinderilor de sancțiuni individuale în cazul în care cooperează în cadrul unui program de clemență destinat întreprinderilor, oferit de o ANC sau de Comisia Europeană. Este necesar să se ia în considerare posibilitatea de a aborda problema care există la nivelul statelor membre privind interacțiunea dintre programele de clemență destinate întreprinderilor și sancțiunile împotriva persoanelor fizice.

4. CONCLUZIE

43. Regulamentul nr. 1/2003 a transformat peisajul asigurării respectării normelor în domeniul concurenței. Activitatea de asigurare a respectării normelor de concurență ale UE a sporit considerabil ca urmare a realizărilor Comisiei, a REC și a ANC. Comisia are un bilanț solid în materie de asigurare a respectării normelor, investigând un număr important de cazuri și realizând anchete în sectoare-cheie ale economiei. De asemenea, Comisia a oferit orientări părților interesate, autorităților naționale de concurență și instanțelor naționale. A existat o dezvoltare dinamică a unei cooperări strânse în cadrul REC, care a dus la aplicarea coerentă a normelor de concurență ale UE pe teritoriul Uniunii. ANC au devenit un pilon esențial al aplicării

¹⁰ A se vedea linkul <http://ec.europa.eu/competition/ecn/documents.html>.

normelor de concurență ale UE și au impulsionat considerabil activitatea de asigurare a respectării normelor.

44. Toate aceste elemente au contribuit la asigurarea eficace a respectării normelor de concurență ale UE în cursul ultimului deceniu. Concurența a contribuit la crearea unei oferte mai variate de bunuri de o calitate superioară și de servicii la prețuri mai competitive pentru consumatori. Concurența joacă un rol esențial în crearea condițiilor pentru stimularea productivității și a eficienței întreprinderilor europene, un factor crucial care permite economiei Uniunii să fie mai competitivă și să evolueze spre o creștere durabilă.
45. Este important însă să continuăm aceste realizări pentru a crea în UE un veritabil spațiu comun de asigurare a respectării normelor în materie de concurență.
46. În acest sens, este necesar, în special:
 - să se garanteze pe mai departe independența ANC în exercitarea atribuțiilor acestora și faptul că acestea beneficiază de resurse suficiente;
 - să se asigure că ANC dețin un set complet de competențe efective de investigare și luare a deciziilor și
 - să se asigure că în toate statele membre există competențe de a impune amenzi efective și proporționate și programe de clemență bine gândite și să se aibă în vedere măsuri pentru a evita situațiile în care întreprinderile ar fi descurajate să solicite măsuri de clemență.

Comisia va evalua în continuare care sunt măsurile adecvate pentru a realiza cât mai bine aceste obiective.